

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A- 174/2014

Priština,
14. april 2016

U procesu:

A.B.

Autoput Uroševac- Skoplje
Uroševac

Žalilac

protiv

M.A.

Ul. Ratka Jevtića 108/b
11460 Lisović – Barajevo BG
Beograd
Srbija

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Beshir Islami, sudije, o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/119/2011 (spis predmeta registrovan u KAI pod brojem KPA14800), sa datumom 7 septembar 2011, nakon rasprave održane 14 aprila 2016, izdaje sledeću:

PRESUDU

Žalba A.B. protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/119/2011, u vezi sa spisom predmeta registrovanim u KAI pod brojem KPA14800, od 7 septembra 2011, se odbacuje kao neprihvatljiva.

Proceduralna i činjenična pozadina:

1. Dana 4. decembra 2006 M.A. (u daljem tekstu: tuženik) podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu tražeći ponovni posed nad zemljišnim parcelama registrovanim u posedovnom listu br 445sa brojevima: 1 sa površinom 0.33.96 ha, 2 sa površinom 0.29.26 ha, 3 sa površinom 0.09.36 ha i 4 sa površinom 0.11.89 ha, locirane u „Potok Nekodim“ u Uroševcu, katastarska zona Nekodim (u daljem tekstu: tražena imovina).

2. U prilog svom zahtevu dostavio je KAI Odluku o nasledstvu donetu od strane Opštinskog suda u Uroševcu dana 8. jula 1997. (predmet br. O 77/96) po kojoj je tuženik naslednik tražene imovine od svog pokojnog oca S.A.. Prilog je pozitivno verifikovan od strane KAI.
3. Informacija o zahtevu je izvršena 15. avgusta 2008. Utvrđeno je da je imovina nenaseljen pašnjak. Nakon toga ponovo je izvršeno obaveštenje o zahtevu objavljinjem u Službenom glasniku KAI br. i brošuri UNHCR kancelarije za imovinu dana 31. avgusta 2010. Utvrđeno je da je tražena imovina obradivo zemljište, livada.
4. Ni jedan stanački traženi imovine nije se obratio KAI, niti je dostavio bilo kakav odgovor na zahtev.
5. Dana 23. oktobra 2008 Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) izdala je odluku br. KPCC/D/A/25/2008. Odlukom br. KPCC/RES/16/2010 dana 24. februara 2010 Komisija za imovinske zahteve Kosova poništila je pomenutu odluku. Dana 7. septembra 2011 KIZK izdala je odluku br. KPCC/D/A/119/2011 i prihvatiла zahtev naređujući u isto vreme da tuženik ima pravo na ponovni posed tražene imovine.
6. Odluka je uručena tuženiku dana 28. februara 2012. Predmet je dat pod upravu KAI dana 7. jula 2012.
7. Dana 8. aprila 2014 A.B. (u daljem tekstu: žalilac) uložio je žalbu Kosovskoj agenciji za imovinu.

Pravno obrazloženje:

8. Prema odeljku 12.1 zakona br. 03/L-079 UNMIK uredbe 2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom uključujući i poljoprivrednu i komercijalnu imovinu (u daljem tekstu: zakon) predviđa sledeće: „U roku od trideset (30) dana od dana kada su stranke informisane od strane Kosovske agencije za imovinu o odluci Komisije po zahtevu, stranka može da dostavi žalbu protiv takve odluke putem Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu Vrhovnom sudu Kosova.“
9. Žalilac nije bio stranka u postupku pred prvostepenim telom: KIZK, stoga on nema pravo da uloži žalbu Vrhovnom sudu protiv odluke.
10. Neophodno je ovde podcrtati da kako odeljak 10.3 zakona predviđa „Osoba koja ima pravni interes u vezi sa zahtevom koja nije primila obaveštenje o zahtevu može biti primljena kao stranka u bilo kojoj fazi postupka.“ Međutim odeljak 14.1 zakona navodi da „Odluka Komisije biće moguće izvršiti u roku od petnaest dana od dana obaveštenja stranaka o odluci ukoliko nije uložena žalba Vrhovnom sudu.“
11. Žalba je uložena 5. aprila 2014 što znači više od dve godine nakon roka za podnošenje žalbe i nakon što je KAI preuzeila predmet pod svoju upravu. Postupak u ovom predmetu je međutim bio zatvoren. Stoga žalilac ne može da ima koristi od citiranog odeljka 10.3 i da bude prihvачen u postupak obzirom da je postupak već okončan pre nego što je uložena žalba.
12. Žalilac nije dao nikakve razloge zašto je uložio zakasnelu žalbu i sud ne može da uoči razloge za kašnjenje. Posebno, on nije naveo zašto nije uzeo učešće u postupku pred KAI i kada je saznao za odluku. Stoga njegova žalba ne može biti prihvaćena.
13. Zbog svih gore pomenutih razloga Vrhovni sud smatra da zahtevi odeljaka 12.1 i 10.3 zakona nisu ispunjeni i da bi žalbu trebalo odbaciti kao neprihvatljivu. Sledstveno tome, Vrhovni sud nije mogao da razmatra osnove navedene u žalbi.

Pravni savet:

14. Shodno odeljku 13.6 zakona 03/L-079 ova presuda je konačna i primenjiva i ne može biti osporena vanrednim niti redovnim pravnim lekovima.
15. Ova presuda ne sprečava pravo žalioca da se obrati nadležnom суду van nadležnosti predviđenih odredbama odeljka 3.1 Zakona br. 03/L-079.

Sylejman Nuredini, Predsedavajući sudija

Beshir Islami, Sudija

Anna Bednarek, EULEX Sudija Judge

Sandra Gudaityte, EULEX arhivator